

[Finansministeren]

godt medgive ham, det er der naturligvis. Vores underskud er fortsat alt for stort.

Den fremstilling, hr. Maisted giver af, hvad der er sket i 1983, er nu ikke helt korrekt. Hr. Maisted kan sikkert huske, at da regeringen trådte til, måtte man vurdere det sådan, at den finanslov, den tidligere regering havde fremlagt, ville medføre et underskud i 1983 på 80 mia kr. Derefter stillede jeg en lang række ændringsforslag her i folketinget. Langt de fleste af dem blev vedtaget med det resultat, at statens udgifter i 1983 blev nedsat med over 17 mia kr. Som følge heraf kunne vi i december 1982 i denne sal vedtage et finanslovsforslag, der ikke havde et underskud på 80 mia kr., men på 68,5 mia kr. Den omstændighed medførte sammen med regeringens indkomspolitik, som blev gennemført både af det radikale venstre og fremskridtspartiet efter nogen overvejelse, at vi opnåede et meget betydeligt rentefald. Vi opnåede, at en betydelig optimisme bredte sig i den danske befolkning med det resultat, at den økonomiske vækst i 1983 blev stærkere, end vi havde håbet på, og det førte ganske naturligt til, at skatte- og afgiftsindtægterne automatisk steg. Det var ikke noget, vi vedtog her i salen at de skulle gøre, men de steg som følge af, at indtjeningen blev bedre. De steg som følge af, at omsætningen blev bedre. Det er denne forbedring af den økonomiske aktivitet, der har givet staten en yderligere merindtægt på 15 mia kr.

Det synes jeg kun vi har grund til at glæde os over. Det er ikke penge, som er udskrevet ekstra på skatteborgerne. Det er simpelt hen normale skatter og afgifter, der går ind i et større omfang, fordi det går bedre i Danmark, og det er altså takket være det, at underskuddet kom helt ned på 55,5 mia kr. Jeg kan ikke huske noget tidspunkt - ja, umiddelbart efter statsbankerotten i 1813 kan det da godt være, at man på samme måde sanerede statens underskud, men ellers har jeg ikke noget historisk eksempel på, at statens underskud i Danmark er gået så dramatisk ned fra et år til et andet. Det forventede underskud blev reduceret, hr. Maisted, med 24,5 mia kr. Det er et meget stort beløb, som hr. Maisted i øvrigt selv har været med til i høj grad at fremskaffe, så lad os glæde os over det.

Jeg kan i øvrigt nu, hvor jeg har lejligheden til det, oplyse, at det underskud, vi bud-

getterer med i år, omkring 54 mia kr., så vidt jeg kan se ikke kan holde, men formentlig vil blive noget mindre. Det kan vi se allerede nu, fordi det ligger sådan, at arbejdsløshedstallene for 1984 synes at være endnu mere for nedadgående, end vi kunne sige bare for 2 måneder siden. Det betyder også, at statens underskud i 1984 bliver mindre. Meget tænkeligt bliver underskuddet i 1984 dermed mindre, end det var i 1982, det sidste år, hvor vi havde en socialdemokratisk regering.

Maisted (FP):

Jeg kan selvfølgelig sammen med finansministeren glæde mig over, at socialdemokratiet ikke fik lov til at fortsætte den politik, de tilsyneladende havde lagt op til i efteråret 1982. Det er klart, det vidste jo enhver, at det var uholdbart, selv socialdemokraterne var det gået op for, og derfor gik de deres vej.

Det er lidt af et skinproblem. Man kommer med en prognose i efteråret 1982, hvorefter underskuddet ville være nogle og halvfems milliarder kroner, og så griber man ind og nedbringer det væsentligt. Ja, hvad ellers? Det er klart. Selv socialdemokraterne kunne se, at den gik altså ikke. De valgte bare den løsning, at de opgav ævred, forlod skuepladsen og overlod det til den nuværende regering.

Jeg er helt enig med finansministeren i, at det var godt, at vi fik etableret et samarbejde, sådan at vi undgik disse katastrofale tal på finansloven. Men vi bliver nødt til, som statsministeren siger, at spille bolden videre. Det er en kendsgerning, at vi stadig væk har et enormt underskud på statens budgetter. Det, jeg advarer imod, er, at man fastholder det meget høje skatte- og afgiftstryk, sådan at det bremser den økonomiske udvikling, idet befolkning og dansk erhvervsliv opdager, at de skal aflevere temmelig meget til de offentlige kasser. Hvis der er logik i, at et økonomisk opsving har en selvforstærkende virkning, så ville det jo være rimeligt, at man gav skattelettelser i denne situation ud fra den betragtning, at så fik man yderligere et økonomisk opsving, og så fik man selv med et lavere skattetryk en rimelig gevinst til de offentlige kasser.

Men man har rent faktisk ikke ændret driftsudgifterne; der sker fortsat en stigning i personaletallet, som jo er et udtryk for drifts-